B. N. C.
FIRENZE
2561
8

61.8

Radiantibus Auro Tholis

ANDREÆ CORNELII

Senatoris Ampliſſimi

Feliciſſima EIVS Sub Prætura

Veronenſi

Dicatos Editos

Olim

CÆSARES

Auctiores Auctor

Denuo Attollit

ÆTERNI PIGNVS

OBSEQVII.

2561.8

IN XII CÆSARES FRANCISCI PONÆ

Divi MARCI Equitis
Philoſophi Medici Prȩſtantiſſimi.

EPIGRAMMA.

NON hic Theſaurus, non eſt reperire quod Hermus,
Atque Tagi auriferis egerit unda vadis.

Nî quis fortè velit cœnum appellare metallum
Hujus & illius dite quod amne fluat;

Eſſe Deos nî fortè velit Stygis horrida monſtra;
Vel ſi quid monſtris fœdius eſſe poteſt.

Raptibus Harpyas, ſtultâ Ambitione gigantes,
Luxuriâ Tityos, ſæuitiâ Eumenidas.

Hos laudent alij, ſcriptis encomia pangant,
Illorum Proſâ, ac Carmine geſta canant.

PONA, ΠΟΝΟΣ tuus eſt ſcelerũ exarmare phalanges,
Te dignus, quòd & hic Hercule dignus erat.

F. F. M. F. S.

In Ejuſdem
CÆSARES.

REpetite prœli CÆSARES anguſtias;
Repetite nolentes, & inviſos premat
Tortura Satyræ, torqueat, retorqueat.
Vobis rependat Fama promeritum decus,
Pretiumq; Vitio debitum, Tempus ferat.
Veſtro peremptis, CÆSARES, arbitrio
Litate cæſi proprio nunc ſanguine,
Et fœda tenebris obruantur nomina.
Hucuſque Laudum ſator, & ingenj PONA
Mitis, ſtylum modò exacuit, & Marmora
Transfodit, Aera eradit, & mendacii,
Falſique codicum architectos arguit,
Qui Vos benignos, æquitatis aſſeclas,

Prudentiâque prædicandos prædicant ,
Nihili homines , & impios , & ſtipites.
Cur ora contraxiſtis , & minis truces
Rotatis enſes? neſcit en ſceptri metum
Armata ſtylo Veritatis dextera.

Daniel Stellenius Badenſis.

Aet. Ann.
XLV.
FRANCISCVS PONA

IVLIVS CÆSAR.

EXilibus animis Nomen Ingens: Improborum decus, Proborum dedecus; Aeri, Marmori illuſtre probrum. Aſſentatio illudens Deum fecit, Ambitione inſanum; Diis jactantem ſe genitum. Sylla, Marios ineſſe Cæſari plures, ominoſus præſagiit Vates. Is vaticinium implevit. Vir Fœminis, Viris Fœmina; vtroque Cæſar. Vxores dimiſit plures? mutuum thalami metuebat opprobrium. Bythiniæ Regina convitio dictus, curru in Capitolium invectus; Fur quod adiit Conſul, priùs impiè raptor, quàm Imperator. Ad Orbis Faſces reſpiciens, deſpexit Vrbem: Virtute ſuppar, imparem Fortunâ Pompejum vicit; cui moriens honores reddidit, invitus ad ſtatuam pro-

cidens

cidens. Sauciam Libertatem curantis in ſpeciem dum tractat, enecat, non ſanat; Linimenta neſciens, venenum affudit vulneri. Sensêre Ipſum Romani Regem ultra Romulos, Tarquinios: Diademata dedit laurus: calva Cæſari cæſaries, intonſo Apollini Coronam inviderat. Ærario pecunias, Vrbi dignitates, Dignitatibus ſuffragia, Suffragiis fidem extorſit. Matris ſtuprator ſomnians, pollutor vigil; Patria Mater erat. De Oedipo luſit, de Hercule, furore hunc ſecutus, inceſtu illum. Divina iſta ſcilicet! Suæ ne obeſſet Ambitioni ſilentium, ſeipſum ſtylo proſtituit, cæſis impiè Civibus, Regibus barbarè devictis exſugens ſanguinem, quo ſua facinora ſcriptitaret: Sæpe de Hoſtibus, de ſe nunquam Triumphator. Maximus minor Magno, cujus ad tumulum flevit, invidus gloriæ.

Cadu-

Caducum Cæſari Imperium, Caducus portendit morbus : ſalutem humano cruore quærens , Vrbem , gladiatoriam arenam fecit, recentem ut hauriret paſſim. Imprudens : validum iampridem amuletum geſtabat ; Vngulam, ſe Alce. Infrà ſe habuit cuncta : Aquilæ iratus ſibi non aſſurgenti , Senatum excepit Sedens. Sedens ſic Pacis in aſylo confoditur : Strenuum Bruto exprobrans parricidium , Libertatis qui vindex nefarium ſuſtulit, almam Qui Civium Matrem occiderat. Imperium tandem per cędem exuit, Succeſſoribus per cædem pariter exuendum. Varia Patiię ſpectacula dederat , gratius poſtremô nullum ; ſui quoniam , non Ferarum . Quale Mortis genus optavit , ſubiit ; inexpectatum,non lentum : Quale optavit,meruit. Impium Buſtum ſepulchro Tyberis vix ſubtraxit Lepidus , illepidus

dus Populo , cæſo Cæſari vel ultra necem irato.

*

* *

☞ *Ad Generum Cereris ſine cade, & ſanguine pauci*
Deſcendunt Reges, & ſiccâ morte Tyranni.

CÆSAR
Mari innatat, cum Commentariis.

AMbitione tumens ſua Commentaria portat
Per fluctus, quamvis ſæviat unda maris.
Ipſe natans ſibi ſecurum promittere portum
Audet. Vter mergi neſcit; inanis erat.

CÆSARE
Peremptô Stella apparet.

QVæ tenui ſub luce micat vix flamma per auras,
Hanc ne cæſi animam Cæſaris eſſe puta.
Fax eſt, ab ſtygiis ſed fax emiſſa caminis,
Quâ meritum exagitat dira Megera Caput.

CÆSAR

Pluribus vulneribus confoditur.

INgentes foviſſe animos in pectore Cæſar
Dicitur; & vero conſona fama fuit.

Nam quò ſpiritibus par tantis exitus eſſet,
Præpandit latas plaga iterata vias.

CÆSAR

Sedendo excipit Senatum, Sedens confoditur.

Vertice ubi nubes magnus conſcendit Olympus,
Et celebrat Ludos Græcia feſta ſuos,
Expreſſit Phidias ingenti mole ſedentem,
Quod ſtantem haud caperent maxima templa Iovem.
Altior Imperio ſedet, admittendo Senatum
Cæſar, Olympiacum ſe putat eſſe Iovem
Quinimò ut ſemper ſedeat, nec ſurgere poſſit,
Confoſſus gladiis (iurè) ſedendo perit.

CÆSAR

Malè Bruto exprobrat Parricidium.

QVid planctu lacerata ſinus, quid ſordida tabo
Cæſaris ad buſtum flebilis umbra cubat?

Vulnera quid Cælo oſtentat, quæ plurima Bruti
Iurata in Patrem dextra cruenta tulit?

Fata ſubit Bruti ultoris benè Filius ultor;
Iuſtiùs haud poterat fata ſubire Pater.

Cæſar adoptatus Patriã Pater opprimit Vrbem;
Cædit adoptivus Filius enſe Patrem.

OCTAVIVS AVGVSTVS.

EXtulit Quem Hiſtoriæ aura, non virtus: applaudentibus non Geſtis, ſed Famæ Scriptoribus. Homerus Achillem fecit, Auguſtum Maro. Accia Mater viſa Dracone iniri: Draconem in hominis ſpeciem eniꝛa eſt. Proavo ſuburbano ſatus, Vrbis fit Caput: Operario Avo, ope ærarij Caput fit Orbis. Vrſæ referentibus Aſtra notis pectus ei pictum, hinc aſtu ferox. Minaci militum enſe, non merito, Conſul primò. Adulatio Romulum, metus vocavit Deum. Venit per ſentes ad Imperium, flores faſtigium dedit, ſpinas dederat Parenti. Pompejus, Antonius, Lucius Pudicitiæ laudarunt, Hircio, quam Hiſpano ſubegerat. Dando nimius, Vrbis obſequium, Annonâ, Ocio emit. Naves, Legiones perdidit;

Iugis ei Aleæ Luſus, aliquando ut vinceret. Vafer in omnibus Protheus. Per ſuorum clades Victor illaudatus, pacatum tandem Orbem offendit, arridente Fortunâ, Fœminâ, mutabili, coecâ. Militem, Civem aureis mancipavit compedibus. Violentâ lenitate, quos oderat ſuſtulit, graſſatus clam Veneno, Ferro, Amicitiæ, Pacis, Manu. Supercilium adſcititiâ comitate remiſit; Sœvitia diù latere non potuit; jurè Draconis creditus Proles. Peruſiæ captis deprecantibus vitam, moriendum reſpondit: dignum Alaſtore reſponſum, non Deo. Dedititios ad D.Iulii Aram mactavit, Carnifex, non Myſta. Ad eandem confugientes abripuit, cæcidit. Irâ non vacuâ, vacuum faſſus Parentis Numen. Reipublicæ manum in Rempublicam armavit, vivente quæ Ipſo didicit mori. Impuriſſima longe Scorta, Filiam, & Neptem,

ptem, luxu, vino interdixit: ſerò, ſordida iam pridem Venus irrepſerat. Carcinomata vocitavit; erant: ſuperna Generis viſcera, ad hæc demiſerant dedecus. Tiberium adoptione extulit, ut fœdaret Imperium. Comparatione deterrimâ gloriam quærens, non niſi peſſimis meliorem ſe prodidit. Patriam ſibi commori optavit; conatus eſt alieni ſermonis facere: Græcè Romanos juſſit loqui, Romæ ſic ut Romam eriperet, cui eloquio prętantius nihil. Conjurati plures in eum exorti? Inſonti infeſtus nullus. Vnicâ cœnâ Vrbis annonam voravit inter Deos diſcumbens: jacta hinc in Deos calumnia. Alienas corrupit uxores; adulteria excuſavit, ſinubus temeratis mulierũ, ceu hoſtium conſilia rimaturus. Inter Numina recenſere Auguſtum ſuaſa Roma, quę capeſcentem iam Stygis iter pexiſſe comam, ſpe-

culum conſuluiſſe cognovit. Sic moritur Nolæ Senex nequiſſimus, Muliebris Libidinis, & Ambitus Victima. Memoriæ Auguſtali, Auguſtales ludos decrevit Populus: meritò, Humanæ Gloriæ terminus, præter Ludum, Nihil.

☞ ——— *Sic ſævior armis*
Luxuria incubuit, victumque ulciſcitur Orbem.

AVGVSTO PVERO
Aquila panem abripuit.

AVguſto propior Cælo demiſſa per auras;
Abripuit Cererem fida miniſtra Iouis.
Iuppiter indigno mandat cui pabula vitæ
Auferri, dignum quis putet Imperio?

AVGVSTVS
Populum Annonâ pellexerat.

VEnalis Populus, venali vendidit eſcâ
Imperium: Ventris ſic jubet Ingluvies:
Ambo Raptores, Populus cum Cæſare; quidquid
(Vt regnet violens) Hic rapit, Ille vorat.

AVGVSTVS
Emit Donis Militem.

AVro emitur vilis miles, quē priſca jubebat
Diſciplina legi, quem prohibebat emi.
Iam Iugurta tenes totâ quod mente petiſti,
Emptorem tandem repperit Imperium.
Diſciplina Vale; corruptâ hac, Roma valeto;
Auro emitur miles, Venditur Imperium.

AVGVSTO CÆSARE
Tres ſoles illuxerunt.

TRes pariter viſi Cœli de vertice Soles,
Vix radios terris explicuiſſe ſuos.
Merſerat obſcurâ terras caligine Cæſar,
Vnus nec poterat vincere Sol tenebras.

AVGVSTVS
Ab Vxore Veneno occiditur.

INficit Auguſto victũ Mors livida vultum,
Irrepitq; genis anguis, & ore ſcatet.
Nempe Viro mortem furialis miſcuit Vxor,
Et Marte invictum fœmina fraude necat.
Niliacos animo Cæſar perpende triumphos,
Fœmineiq; angues triſte monile ſinus
Fœmina nunc hortis quæſita venena rependit,
Livia propinat, quod Cleopatra bibit.

CLAVDIVS TIBERIVS NERO.

NOminum ignominia, Hiſtorici Anthrax Corporis. Imperij Paludamentum, Civili quod Is purpuraverat ſanguine, ſuo meruit ſaturare cruore, fœdum at illud Muricem reſpuit. Matri Hoſtis, defunctam quoquè prohibuit Honoribus: Primitiæ laudum Pietati erumpant. Iuſtitium injuſtus negavit Druſo. Germanici obtrectator, fortè Interemptor: oderat moribus diſſimilem. Ter Parricida, Filiis. Famam, Vitam, Funus ademit. *Caldius Biberius Mero* Liberum Patrem adamavit non liberos. Flavio Syriam, Vrbis Præfecturam Piſoni dedit, ſtrenuè quòd ſibi compotaverant, Vtres alioqui Æolij. Epulo ſemper plenus, Nepotes ſuſtulit Fame. Famem Nepoti ve-

tuit, ut viveret. In Vitam invitam coëgit, Morte quoniam ipſi deterior Vita. Oculum priùs Huic excuſſerat verbere, Verbero imo Carnifex. Rapinas excepit cędibus; ſceleri ſuperfœtans ſcelus. Parthorum Regi aurũ cum vita eripuit; Columba confugerat ad Accipitrem. Seceſſit ab Vrbe, ſibi natus, non Populis: privatis ociis Publicam Rem poſthabuit. Inacceſſam adivit Inſulam, ſibi communicet ut Vitia. Libidini colendę ſecretum favet: hanc topiario opere auxit, falcem radicibus Virtutum immittens. Scortator Mœchę jungitur, Vxorem coactus dimittere: dignus amaſiâ non conjuge. A crepundiis verecundiam ejuravit, omni impudentior Majumâ. Cœnanti, nudis corporibus miniſtrare coactæ Virgines; ſęvius Morte Ingenuis ſupplicium: Pudoris quam Ipſe exuit purpura, exutas veſtibus velavit. Ædes,

ſedes ſe dignas habuit, novo ſtipatas Heroum genere, quibus Ipſe Claviger, geſtans pro Leone Hircum. Neque infantiam prȩteriit, polluit indignante Naturâ, horrentibus Cupidinibus: Sacros quoque inceſtavit lucos; Dianæ patentes, pathicæ proſtituit Veneri. Vix Templo pepercit; Miniſtranti Ephebo tantùm non injecit procacem manum. Similis Æſchilo Calvitie, diſſimilia invênit Fata: reverita eſt Aquila Imperium, non Imperantem: Diſſitus Tyberi Tiberius, Caper Capreis, vegetiore adhuc Capulari nequitiâ, ſtragulis libidinum teſtibus oppreſſus eſt; Viâ ſpiritibus obſtructâ non Fatis.

☞ *Aſpiciunt oculis Superi mortalia juſtis.*

TI-

TIBERIVS

Nepti excuſſit oculum.

AGrippina tibi quod verbere lumen ademptum,
Non hoc ſævitiæ, ſed pietatis opus.
Dimidium dempſiſſe mali tibi Patruus optat:
Mox Natorum uno lumine fata vides.

TIBERIVS

Nepotes ſuſtulit Fame.

CVm Tibi ſit ferrũ, viruſq; nocẽtius armis,
Crudeli in Pueros cur furit ira fame?
Vt vivant moriendo diù, vt vivendo perirent,
Præpropera odiſti funera, lenta placent.

TIBERIVS
Caper Capreis.

ORbis quòd capiti Capreas, fœdoſq; receſſus
Prætuleris, ſunt qui deſipuiſſe ferunt.
Aſt ſapuiſſe reor, cauſam vis? accipe: Capro
Non quivit Capreis aptior eſſe locus,
Adde, quòd & Capreis, quã Romæ tutior eſſes,
Cum Lupa nõ poſſet Martia ferre Caprum.

TIBERIVS
Imperium ſimulatè detrectat.

PRoſcriptus Româ, Romæ modò ſcribitur hæres,
Vrbis & ad faſces exul ab Vrbe venit.
Imperium ſupplex advolvit Roma, ſed ille
Oblatum precibus ferre recuſat onus.
Si precibus Roma abſiſtas, tua Regna Tyrannus
Invadet: precibus quid negat? eſſe pius.

CAIVS CALIGVLA CÆSAR.

FEra hominum, ferarum Homo. Supercilio dum naſcitur Naturam terret, ſtupentem ſe Myſantropon genuiſſe. Sidus, Pullum, Pupum vocavit Miles; conſultiùs Comete, Hydram, Cacum. Tiberio Agnatùm, non Germanico Natum ſe meminit: Gentilitiâ de ſtirpe deleterias tantum baccas excerpſit, ad nefarias neces. Tubas audivit ex utero, ſemini parem indolem nactus. Miles ab Infantiâ, Clypeo priùs exceptus, quàm ulnis. Sedavit Puer tumultus, excitavit Vir. Caligulam fecit Caliga, infimus militis ornatus. Gregarii ſpeciem induit, vt infra gregarios exueret Vitam; Ad Imperium vectum, calcantem Virtutes, ſtiparunt vitia, deſerendum nunquam. Ærario vim intulit, Sororibus ſtuprum:

pol-

pollutas exoletis proſtituit : tales ſacramentis adjecit. Cervicibus Deorum reſectis, ſuffecit ſuam, digniùs infigendam furcæ, trahendam vncis. Medium ſe fratribus Diis adorandum præbuit, Latialis acclamatus Iupiter. Sibi exrrui Templum, Hoſtias mactari juſſit, Hoſtia Ipſe opima mactanda Iovi, cui in Capitolio non ſemel contumelioſus. Aureum Civibus appoſuit epulum, divitiis ad inopiam vſus, totus Mydæ ſimilis: dapſili ſcenâ placuit eſurientes torquere, Charitatem Caritate pervertens. Tiberio expiranti detraxit Annulum; brevi vſurus: ad paria ſcelera, ſorte pari. Pavit (ridendus Iupiter) fulmina, cogente conſcientiâ in metum. Comœdias exhibuit Populo, quem faceret Tragediæ argumentum. Faſcias viritim diſtribuit, eſſet vt Civibus quo alligarent ab eo vulnera. Hæſitante Conjugii fide

de, Iuliam Druſillam ex feritate filiam agnovit ; Non generant Aquilæ Columbam : cædes Ei ludo erant. Inficiendis aquis Venena paraverat; volare mortem, non currere ad Vrbis internecionem cupiit. Truci, comites Furię ſemper, ſaturæ nocendi nunquam. VERE' PIVS OPTIMVS MAXIMVS! Chęręa, promeritum gladio intulit χαῖρε Sabinus trajecit pectus : Sabinis nuſquam cum Romanis convênit. Ortus inter arma, armis occidit. Vno metere ictu Romana Capita geſtiens, Romę Caput, capite minuitur, trigenarius triceno vulnere confoſſus.

☞ *Culpam Pœna premit comes.*

CA-

CALIGVLA

Pavet fulmina.

IVppiter horrificâ molitur fulmina dextrâ,
Demens ad ſtrepitus exanimatè cadis.
Fulmina nō metuit Numen, nō concutit horror,
Numinis impavidi nil niſi nomen habes.

CALIGVLA

Sibi extrui templum, hoſtias mactari jubet.

SImia Divorum, dios ſibi poſcit honores,
Placari pecudum ſanguine; thure coli.
Effigies ſacri nitet aurea Cercopitheci,
Quà Nili fælix intepet vnda vadis.
Bellua quænā horū major? non ambigo: honores
Hic ſibi non vetuit, juſſit at Ille ſibi.

CALIGVLA
Triginta vulneribus confoſſus.

TRiginta tibi cur inflixit vulnera Miles,
Et plaga ad mortem non fuit una ſatis?
Noverat eſſe ſuem facta: aſt dubitabat an eſſes
Triginta capitum Virgiliana ſues.

CALIGVLA
A Chæræâ gladio occiditur.

SCommate quem toties riſiſti, Cæſar, inultum
Non rides: fatuos vindicat ecce jocos.
Sic χαῖρε, *aut ſalue, patriæ regnator Eoæ*
Non tibi jejuno Pſytacus ore ſonat.
Sed Chæræa tuo ſaturatâ ſanguine dextrâ
Te jubet æternos, mime, valere dies.

CLAVDIVS CÆSAR.

ADolevit ignotus, cœco tramite perductus ad Togam. Latebrę dignum inerti juventæ theatrum, publicæ reddidere luci, Publicę vt pateret Infamiæ. Campano in agro Praxim fecit Aleæ, Theoriam conſcripſit, facilè Artis Princeps. Cauſarius corpore, hebes animo fuit. Caio cæſo, latentem metu detexit Miles, proſtantem vix pede: caput abdiderat pauor. Furens Ille ad Imperium traxit, Hominem ratus: Hominem Natura inchoaverat, non abſolverat: perficiendo, mens defuit. In flumen jactus, non mergitur; Cucurbita inanis. Ad Imperium ægrè paſſus eſt duci; metuit ſe rapi ad pœnas, ſupplicia meritus. Adorante Milite, Imperantis prę-nomen reſpuit: hoc unô ſapiens; pudebat uti, Lauro tamen dignus ſalſamentariâ.

tariâ. Vino diffluus ſemper, non curis, vigilavit in Thoro, ſterteret ut in Throno, Iudex inſulſus, inconſultus, injuſtus. Adulteria parciùs, cautiùs patranda monuit ex tribunali, patrata non puniit: Sibi ſic erudiebat Mœchos. Matrimonia tulit, qualia meruit. Prætervehenti Forum, Aquila inſedit humero; aut Signis decepta eſt, aut Leporem credidit. Foro item medio ſecundarij panis fragminibus lapidatus, exprobrante annonam cariorem Populo. Non Arcubus Romam, ditavit Fontibus: Bibenti merum Aqua competit; Imbelli, ſupervacua Triumphi ſigna; Geſta Majorum adiecit Annalibus, conſultiùs qui propria interdixiſſet Hiſtoriâ. Ternas concepit litteras, geſtavit Elephas, Muſca peperit: Parenti hæ commortuæ, averſante Orbe commentum frigidum. Imperanti, nihil cum Imperio: Servicola,

Vxorius, infra Principem, cuncta. Exhorrendum quod ipſi fuerat, Conſcientię tribunal juſſit adire Ciues; Malis Româ ejectis, incaſſum, ſe incolâ. Amaſiæ incubans, Vxorem publici juris fecit: hanc vulgatiſſimi ventris ſcortum vocavit Dominam; frondens tandem fronti dedecus vel cœcutiens palpans, bardus, tardus, vix demetit. Sublato thalami probro? mœruit, meruit. Aſſueto leue Infamiæ pondus. Exlex legem fregit, Neptem aptavit lateri. Tandem ne invideret Divum ſideribus, Apotheoſim Hæc Ipſi maturavit Boletis.

☞ *Loco Ignominiæ eſt apud Indignum Dignitas.*

CLAVDIVS

Scripſit Annales.

NOn malè vulgaſti Majorũ geſta tuorum,
Quod tibi, nil, de Te quod legeretur, erat;
Obſcurus Vitiis alienæ lumina Famæ
Captas; deſperans poſſe nitere tuæ.

CLAVDIVS

Tres adjecit Literas.

GRammate terno auges Linguæ rudimenta Latinæ.
Furax rapaces publico injicis manus.
Proſtituis Famam cum Conjuge, Conjugis Hircus:
Quis literarum Te trium Virum neget?

CLAVDIVS
Fungis perimitur.

PLura maritalis thalami conſortia paſsus,
Vir bonus, haud ſævâ morte necandus erat.
Accedant igitur Divûm bellaria menſis
Proxima, & inſtructæ Conjugis arte dapes.
Scilicet ut pereat, quod gignit terra venenum,
Illa hoc nectareum proferat eſſe cibum.

CLAVDIVS
Conſecratur.

DEſine Niliacis naſcentia Numina in Hortis,
Ægyptiq; ſacros carpere Roma Deos.
Deſine, nàm majora tibi deliria, Fungos
Quos perimis fungis, hos facis eſſe Deos.

NE-

NERO CLAVDIVS CÆSAR.

ACcede Africa, cedò Monſtra, cede Monſtro: Sexus cui promiſcuus, Furor jugis, Venenum præſens. Sporo ſponſus, Doryphoro ſponſa, Purpuram induit, Pudorem cum exuit, Meretriciâ eviratus Lacernâ, Lupanaribus infamis. Probroſum ne quid omitteret, Aurigam, Hiſtrionem ſe Populo. Pulſavit blandiùs Citharam, Muſica feriorem reddidit. Merſus Libidinibus ſe in Parthos armavit? fugiendo pugnant. Moralia tàm indigno pectore ingerentem, morte Senecam multavit; meritò, Furorem quòd armaverat Eloquẽtiâ. Chriſticolis atrox: quid mirum? Lacerat Agnos Lupus: aſpexit Lumen, non tulit, Noctua meridie caligans. Tygillini per Ipſum tædę cœcutienti Orbi præfulsêre; itineris in-

dices ad Viam, Veritatem, Vitam. Servari ipſe renuit, devotum vtrique Orco Caput. Vrbi Dedecus infixit, Eâ vocatâ Neropoli; brevi hæc fœdum excuſſit Nomen, Oneri quod erat, non Honori. Domum unam fecit, faciliùs ut perderet. Se perennando, Majorum diruit Monumenta: arietantem alienas glorias, perculit Ignominia. Deterrimus ut fieret Mortalium, Incendiarii poſtrema deerat nota: jactavit inuſtam, at non inultam: incendit Patriam, Almâ ut cum Matre Orbis deficeret. Coactas adſpexit vorantes Romam cum riſu flammas: riſus hinc ei Sardonicus. Trojam recinens cadentem, ſibi excidium proluſit. Religio NERONI, Nerone digna: nulla prorſus. Deorum ſacra diripuit, Ædes inceſtavit, Veſtales polluit. Sæpiùs Vxoricida, Poppæam quoque poppizantem peremit calce, equus inſultans,

non

non Eques. Libertam deperiit Acten, optavit Conjugem, Patricio indignus Connubio. Locuſtâ monſtrante (quid ſi Viperâ?) Fratrem ſuſtulit Veneno. Patricidium Integrum, prævertit Parentis Funus. Vni fortè Matri pacatus? Bis violavit, Vtero recuſſo, Ferro incuſſo. Iudex puniendo deerat, ſupplicium non defuit. Ipſi ſibi Lictor, & Carnifex. Turgenti Civium ſanguine, vena erat ſecanda; largiùs reddendo impar unica; peritam ſibi conſcivit dexteram, ſecans jugulum. Mortalium ſcelera VNVS compendio abſolvit; VNO hoc laudabilis, ſuſtuliſſe NERONEM. Obiit,

☞ *Non miſſura cutem, niſi plena cruoris Hirudo.*

NE-

NERO
Hiſtrio.

ARdens fulgebat Tyrio tibi murice Læna,
Caput coronâ regiâ, ſceptro manus:
Mox ubi luſiſti ſatis, atq; Tragœdia fini
Vicina, ſummam poſtulat cataſtrophen,
Perſona eripitur, moriens incumbis in enſem:
Verum Hiſtrionem te fuiſſe denegas?

NERO
Conflagrante Vrbe fidibus canit.

ILliaca exequeris ferali incendia cantu,
Vrbs latè injecto dum flagrat igne Nero?
Et cytharâ inferias buſto das Impius Vrbis?
Dumquę madent aliis fletibus ora, canis?
Reddit jurè vices: feſtis tibi læta parentans
Vocibus, Vrbs etiam, te moriente, canit.

NERO
Occidit Matrem.

Vipereâ qui cæde ſuæ genitricis in alvum
Sævit, hic furiis debet Oreſtis agi.
Materni occurſent manes, agitentq́; furentem:
Culeus, atq́; ultrix obruat unda ſcelus.
Sed, Nero, te abſolvo: meritas à ventre repoſcis
Pœnas, qui tantùm noxia monſtra tulit.

NERO
Poppæam Vxorem calce, ſe ipſum dexterâ interficit.

Lethifero dirimit Cæſar connubia calce,
Quod pede diſſolvit, ſtrinxerat Ipſe manu.
At malè diviſum junget, Mors juſta, Maritæ:
Quod pede diviſit, ſarciet Ipſe manu.

SERGIVS GALBA.

GRacilis Hedera ruinis AVGVSTORVM irrepſit. Aruit Veiento Laurus, Cæſarum ornandis temporibus aliunde ſuppetiit. Excuſſum Octavii manu, collegit ſceptrum. Fatorum neceſſitas impulit in ſolium. Fortunæ arripuit comam, tenuitquè arctiùs; ſomno merſam invênit: fraudatam tamen donariis, iratam ſenſit: Fœmina & ipſa erat. Irridentem Tiberium irriſit eventus, *Mula peperit, GALBA CÆSAR*. Vidit Roma ſæpiùs deterrimos imperare. Pejor Galba Peſſimis, duxit qui gloriæ loco Tauri fluxiſſe de Pellice; cujus libidinis ex aſſe hæres. Hoc vivente, viſus ſuperſtes Nero, Quo ſublato Vitia ſtetêre, mutatâ dumtaxat Munificentiâ: nil aliud offendit inculpatum. Vilioribus Dignitates

tates proiiciens, indignas fecit. Legiones contempſit, ſomnia metuit. Loricâ munitus lineâ cum Morte luſit: reluctari colluctanti non potuit: a ſuis deſertus opprimitur, cæditur, obtruncatur. Proletaria Capita in Ejus Caput conſumpsêre ludibria. Tenebrio ſic per tenebras ad Othonem protrahitur: brevì ſecuturo, præcurſorem objecit Miles, parem u portenderet exitum.

☞———*injuſti tolluntur in altum,*
Ut lapſu majore ruant.

GALBA

Monile Fortunæ deſtinatum, Veneri dicat.

BAccato decorare parat ſimulacra monili
Fortunæ, Imperium quòd ſibi ſola dedit.
Numine ſed luſo, Paphiæ ſua munera Divæ
Obtulit: intentat cùm Dea ſpreta minas.
Fœdè litas, (inquit) Veneri; tua munera perdis:
Martem, non putrem deperit illa ſenem.

GALBA

Aruit Vejento Laurus.

VEjẽto exaret Laurus, quæ plurima ſacras
Principis ornabat fronde virente comas.
Nil eſt cum Lauro, conſperſo tempora canis,
Cupreſſus, cæſo mox tibi Laurus erit.

GALBA

Iactat ſe Paſiphaë ſatum.

PAſiphaës ſtirpe infandæ mentitur avitâ
Se regale ſuum ducere Galba genus.
Iactaret verum, genuiſſet ni illa juvencum
Semiferum, & totus bellua, Galba foret.

GALBA

Mulâ pariente Cæſar.

LAmpade nō Solis geminâ, non ſideris ortu,
Cynthia non vultu prodigioſa tuo;
Non igni lambente caput rapit omina Regni:
Quid dignum tanto Principe? Mula parit.

GALBA

Occiditur ad Lacum Curtium.

MVltiplici corpus confoſſum vulnere dicunt
Non procul à Curtii procubuiſſe lacu.

Pro Patriâ inſiluit generoſus Curtius antrum,
Hic Hoſtis Patriæ concidit ante Lacum.

OTHO

OTHO SYLVIUS.

LYdio Agro genitus, immodicus formæ cultor, Romano cultu floruit Imperio: Pater infami Delatoris laude ſtatuam meruit: fortè & Tiberii Filius. Imago Parentis Otho, inter ſordes abditus, iniquo exinde ſe evehit aſtu. Anum edentulam (Cumæam Aulæ) ſimulans deperire, cœpit, decepit. Mendaci Cupidinum lenocinio amantem hamavit; Principem adituro Prodroma hæc fuit: conciliante illicò animos Genio, humaniùs exceptus eſt; Ætate quoque & moribus Neroni perſimilis: Mutuæ ſtatim attriverunt libidines, Libidini mancipatos. Ambiit Otho Imperantem, ut Imperium invaderet: Brevi ſe Domino prætulit. Credidit ille ſcortum, Is ardentiùs amavit, audentiùs corrupit, contumaciùs occu-

D pavit

pavit. Alebant ſpem in ſceptrum ſidera, Aſtronomis effutientibus ſortem. Aſtu aſtra juvit, improbo conatu ſemper. Fallentem ſe Galbam obruit, ſe ne Aes alienum obrueret, ſolo ſatis tutum Imperio. Germanicâ defectione luxata Sedes contremuit, propè caſura. Neronem qui oderat, Nero vocari paſſus eſt, aſſentante Honoris injuriâ Milite. Perditam libidinem Marti imparem expertus, decidit animo. Commiſſo vix Prælio aufugit, obſtruentibus iter ſaxis, Tyberi quoque ſubdito. Vitæ momentum, momento amiſſionis cognovit, ignotum non ſecus pudorem, moriens. Non ſe tutus, diffidit Copiis: Pavidum non munit murus. Obeunti ſera obitus cogitatio. Pugiones aptavit binos ſe perimendo, acie quò potuit præſtantiorem delegit: Fideli ictu Cor trajecit, Anatomes peritiſſimus. Intra centeſimum

mum diem regnavit, ratus ſe ultrà ſecula regnaturum.

☞ *Fortuna vitrea eſt: tunc, cum ſplendet, frangitur.*

OTHO

Se depilat, fucat.

CVlta paludatus fucat ſibi Sylvius ora;
Adſcitâ calvam cæſarieque tegit,
Quàque pili rigeant molli de corpore vellit,
Ne turpet teneras hiſpida barba genas.
Tam citò feſtinet video cur dedecus Orbis
Excutere Imperium: creditus eſt Mulier.

OTHO

Vultum ad levitatem exæquat.

FOrcipe ſylvoſas lentè percurrere malas,
Et variè ſparſos te reſecare pilos,
Lōga mora eſt Syl vi; ſylvā ſi protinus omnem
Ictu vis uno cædere, cæde caput.

OTHO

Duos pugiones in ſuam necem parat.

IN ſua dum ferro ſceleratã viſcera dextram
Armat, rupturus Sylvius enſe latus,
Spicula bina parat: nam tantæ Bellua molis
Pugio, quo caderet, non ſatis unus erat.

OTHO

Præſtantiorem acie pugionem eligit.

QVi sẽper vivus Populis, & inutilis Vrbi,
Vult Patriæ moriens utilis eſſe ſuæ.
Pertentat ferrum quod acutius, ut cito ſe ſe
Sublato, Patriam liberet interitu.

OTHO

Se perimendo binos aptat pugiones.

INſidiis Otho fatalibus undique preſſus
Victima Regali vult cecidiſſe manu.
Protinus armatur gemino mucrone Tyrannus,
Diraquè in ancipitem duplicat arma necem.
Si prior incerto gladius peccaverit ictu,
Vulneris errorem corriget alter, ait.
An magis haud uno dū ſe tranſverberat enſe,
Non ſemel eſt faſſus ſe meruiſſe mori?

AVLVS VITELLIVS.

LIxarum, Calonum, Mulionum facilè Princeps. Omnia TIBERIO: compendiò ſatis. Cum Senatu Culinam, Oenopolium cum Capitolio mutavit. Bove ſegnior, VITELLIVS Vitulus. Venter Huic Deus, non Iupiter, cujus delubrum incendit. Glutivit Ærarium, mox ſe ipſum, Menſarum Scylla. Vni impar Virtute, par Ingluvie millibus. Baccho, Venere infamis: carior vtri? dubium. Non intentatas Fœditates, non intactas præteriit Dapes. Virtutem excipe, cuncta ei benè olentia. Pontificis quoque nitorem inquinavit, attingens. Plebem familiarem, Lenones à Cubiculo, Hiſtriones à Conſilijs, Aurigas à Secretis habuit: deteriora latent. Hæc Opera, atque hæc ſunt Generoſi Princi-

pis Artes ! Magiſtro Epicuro illud didicit tantùm: EDE, BIBE, LVDE. Oculos cædibus, Gulam ſaturavit dapibus. Pocillator filius, Venena propinavit Matri: Caucaſo meruerat erumpere, Lernâ ali. Excutiente Ipſum Imperio, viſus eſt deſilire; ſerò: deturbavit ſolio Fatum. Aſtra ratus tranſcendere, cœno eſt volutatus, verubus, non lanceis transfixus. Laniatus ſic tandem Lanio, uncis ad Gemonias protractus, proſciſſo armis corpore, diſcerpto convitiis animo, per vulnera ultra necem patentia, refractarium ſpiritum, cruentis viſcerum anfractibus expulit.

☞ *Nulla Potentia quæſita ſcelere diuturna.*

VI.

VITELLIVS
Cæſaris prænomen recuſat.

CÆſaris ingenti vetuit ſe nomine dici
Cæſar; nec temerè nomina magna fugit.
Egregiis ut cunque heros virtutibus ille,
Arvinâ vitulus ſed piger iſte fuit.

VITELLIVS
Se e ſtirpe jactat eſſe Deorum.

TE ſobolem jactas, Cæſar, prolemquè Deorum,
Eſto: ſed ſuperos te genuiſſe nego.
At genus abſolvis: præceps ad tecta Deorum
Cum per Gemonj tendis avita gradus.

VI-

VITELLIVS

Venena propinat Matri.

Aſpice Vitelli vitam averſata, diemq́;
Pēdet in interitum jam moritura Parens.
Tu pius an blando feſſam medicamine mulcens
Corda ſalutiferis potibus ægra foves?
Pocula lethali præbens medicata Veneno,
Hæc, ais, à Nato pharmaca Mater habe.
Illa refert, Virus Matri te reddere dignū eſt,
Vbera vipereo quæ tibi lacte dedi.

VITELLIVS

Cœno volutatus.

IN cœnō vixit (cœnum quis deneget eſſe
Luxuriæ ſordes, ingluviemq́; dapum?)
Inque volutatur cœno, rapiturque cadaver,
In cœno pariter vitaque, morſque fuit.

VESPASIANVS AVGVSTVS.

AMpliſſimo aperta patore exurgant Atria, Majorum Imaginibus exornanda. Gens AVGVSTO Huic Anguſta, ad Centuriones, Argentarios, Milites, Publicanos, Fœneratores Atavos retulit. In vico Natus, quercu auſpice Cæſar. Imperium, probum hunc cenſuit, tantùm non peſſimum: Simulatâ probitate deceptum eſt. Invaſit ſceptrum Aſtu, non Impetu. Pronum in flagitia Genium repreſſerant Gemoniæ, Majorum cruore fœdę. Servili planè animo contumelias tulit non iraſcens, paſſus vel luto palam ſibi oppleri ſinum. Vxore amiſsâ Libertam ſuffecit Thoro: ab iſta? Pellicum greges. Proconſuli Otium pro Negotio. Vndecunque adfulgeret Aurum, Clytia. Lucra commendavit ſordida,

dida, criſea ſitis: Vectigalibus, Proſcriptionibus, Præſcriptionibus in mercimonium deductis. Emporium Imperium fecit: Reipublicæ quoque ſalutem licitatus eſt tanti; mangonico olim quæſtu infamis. Hiſtrionum, Lurconum, Nebulonum Anteſignanus, Theatra cogitavit, Convivia, Ludos. Helluo capaciſſimus, diario jejunio menſtruam correxit ingluviem, uni ſubtrahens menſæ opiparam plenitudinem. Ad opprobrium Dicax, Inverecundus, Scurra. Davus, non Divus. Ingeſſit qui cuncta Ventri, Ventre egeſſit Animam: Vacuus ſic abiit in auras faſtus.

☞ *Malus ubi Bonum ſe ſimulat, tunc eſt peſſimus.*

VE-

VESPASIANVS
Dicax, Inverecundus.

Mimica cum jactes dicteria, cum tibi Cæſar
Regnet in obſcæno corde proterva Venus.
Quid juvat Imperio Populos frenare rebelles,
Infrenem linguam ſi cohibere nequis?
Sique verecundum frons exuit iſta pudorem,
Quid tibi Sidonio murice palla rubet?
Si Rex eſſe cupis, Regem te purpura frontis
Arguat, & Regem te tua verba ſonent.

VESPASIANVS

Per quietem videt ſe eâdem cum Nerone ſtaterâ librari.

Pars te proſcindit probris, pars laudibus effert,
Grandique exequitur pars tua facta ſtylo.
Sed litem dirimit Numen, cum Cæſar, eâdem
Te vnà cum ſævo lance Nerone librat.
Par onus, examenque fero te æquale tyranno.
Iam facit omnino, Veſpaſiane, parem.

VES-

VESPASIANVS

Libertam ſuffecit Thoro.

EFfertur Conjux clara de ſtirpe parentum,
Gaudet Libertam ſubſtituiſſe thoro:
Hac fruere, has ſodes ſordes amplectere, a vitæ,
Atque tuæ ſordis ſic memor eſſe potes.

VESPASIANVS

Vaticinium ſuae mortis promit.

CVm te tentaret, Cæſar, violentia morbi,
Inquis vaticinans, ut puto, fio Deus.
Nulla ſed aſtra dabit, nullũ tibi Iuppiter axẽ;
Te ſcurram ſpernet cætera turba Deûm.
Sed cupidum, ditemq; auri, te Pluto ſodalem
Excipiet ſolio (Veſpaſiane) ſuo.

TITVS VESPASIANVS.

HÆreat Calamus Publico odio patens, Publicâ ſi gratiâ potentem pungat. Audeat imò Calamus juſtam ſatyram protrahere: mergatur Lethe ſi mendax. Sordidis, exiguiſque Laribus TITVS naſcitur. Sidus ominoſum, Caligulâ occidente ortum. Per rimam in Imperium irrepſit: tenuis omninò erat. Vafer, non Integer, propẽſum in vitia genium coercuit: adeſſe ſceleri ſupplicium animadverterat. Britannici ſubiit Sortem, non Mortem; debitum Illi Imperium nactus,non necem: ſuffragantibus Aſtris, ſervavit ſe cautiùs ſolio: occultâ ſtravit fraude quos oderat, excidio vt Civium firmaret ſedem; æquitate in caſſum reclamante. Aulo Cecinnæ Aulicam Cœnam exhibuit: (Poſtremam) vocavit, vt cæderet

deret: Roma ſic Lycaonem vidit. Aliena ſcripta fallaci ſtylo æmulari, ſuſpiciendæ duxit Virtutis loco: ſeriò nugax ineptam jactavit induſtriam: quod deteriùs peritiem impiam. Superfœtantem aurum, auro effœtam Naturam credidit, ſibi numquam facientem ſatis. A Patre defeciſſe creditus, perduellis fit, Diademate Ægyptio. Rediens, adire ſe Patrem juſſit, Ipſum, qui adire debuit: particeps non tantùm, ſed tutor Imperii, Collega, non Filius. Quid mirum? Nero alter vocatus eſt; Erat. Exoletorum abuſu præ illo Infamis. Fratri Iniquus, ſæpius læſum ad Fratricidium impulit: verbis mitis, re ſævus: aliud ajebat, aliud agebat. Vnum ſibi pœnitendum faſſus, meritò: ſemel peccaverat, ſemel quod vixerat; Vita, ſtadium peccandi fuit. Propiùs incumbens Fatum, conatus eſt flectere lachrymis, flentem illud riſit,

reſecans ſtamen. Invitus, non invictus moriens, bis periit.

☞ *Hi ſunt qui trepidant, & ad omnia fulgura pallent.*

TI-

TITVS

Britannici nece prælibata ſuperſtes.

PRælibaſſe ferunt illæſum toxica, fratri
Quæ ſævus Stygiâ miſcuit arte Nero.
Toxica peccaſtis; Pueri malè parcitis annis;
Sacrilegum feret hunc, Roma coacta Virum.

TITVS

Alienorum Codicum æmulator.

SÆpè tibi calamo chartas animare loquaces,
Maximus Ingenii Tite triumphus erat,
Reddereque ex ſcriptis aliena volumina formis
Credideras magnum Cæſaris eſſe decus.
Vade Palæſtinos gladio deſcribe triumphos,
Barbara ſanguineis corpora cæde notis.
Scripta tibi hæc faſtis cæleſtibus aſtra notabũt;
Hos libros Populis Fama diſerta leget.

TITVS

Abuſu exoletorum Infamis.

IN Venerem infamis (procul hinc diſcedite caſti)
Hircus ſcorta ſibi maſcula jungit amans.
O ſcelus! hæc tolerat Roma! exclamate Quirites:
At, quòd ſpes omnis Prolis adempta, ſilent.

TITVS

Vnum ſibi tantùm pœnitendum dixit, moriens.

SCilicet innocuus; tantùm te crimine damnas
Vno? multa tamen cum tibi noxa foret?
Infandæ Veneres, patinæ, cædes, Berenices,
Vnius eſt Cæſar criminis eſſe reum?
At benè dumtaxat ſceleri, Tite, ingemis Vni,
Vnum tota fuit nam tua vita ſcelus.

FLA-

FLAVIVS DOMITIANVS.

COnſentaneã ſibi Adoleſcentiam exegit, vilem, inopẽ, deſidem; prolixô tantùm Vitiorum Syrmate notam. Athleta Veneris fœdô, emarcuit otio. Neroni promiſit noctes; ſtetit fidejuſſor Chyrographum, flagitio ne deeſſet cum fide Infamia. Nervæ quoque ſucceſſuro noctibus notus. Malus Cõſul, redditus Imperio Peſſimus; Quod vt arriperet, Fratrem ſuſtulit. Veneficio repetiit, quod Patri, quod Fratri dediſſe ſe, jactaverat coram Patribus. Clementem interemit Patruum: Inclemens, Clementem oderat. Viris Vxores invidit, nequiſſimam aſſumpſit ſibi, cui præ Cæſare Hiſtrio. Impudenter Hæc admiſſa, pudenter dimiſſa. Militum decurias veritus, Muſcarum Myriades perdidit; Ludis aſſuetus, non præliis; ſpectaculis, non

triumphis. Non timeri Civibus, non amari didicit. Parente genitus auripetâ, ſanguinem auro prætulit. Voluptate immani cædum, humanitatem ejuravit. Miſcuit amplexibus neces, Iræ pariter, ac Libidinis impotens. DEVM, DOMINVM appellari ſe paſſus, quod deterius eſt, faſſus. Aureis tantum voluit effingi ſignis? inſigne ipſis, extra materiem nihil. Quam immerito induit purpuram, exuit meritò. Brevi ceſſit Imperio: imo ſerò, impiè quod geſſerat; Cadit ſuffoſsô altius inguine, quo immaniùs peccaverat, Veſtalium quoque pollutor. Mitior moriens redditur; a Percuſſore Oculũ repoſcit pro Vita. Fœdaverat Palatium Clypeis, non illuſtraverat; detraxerê cum Imaginibus Patres, his vt confractis, attritis illis, periret Imperii Pudor.

☞ *Suũ cuiq; Decus Poſteritas rependit.*

DO-

DOMITIANVS

Occidit muſcas.

AVdierat ſtratos Elephantos Marte Latinos,
Roma ubi cum Pirrho prælia dira gerit.
Arma rapit, Veterum cupiens æquare triumphos,
Vicit iò, Muſcæ ſed ſibi Barrus erant.

DOMITIANVS
Pejor Imperio redditus.

SCādit in Imperiū, ſcelerū de fæce Tyrannus
Impunè ꝟt miſero regnet in Orbe ſcelus.
Sævities ſtat fulta throno, trabeata Libido
Eminet, exercet regia ſceptra Furor.
Dum rubeā indutus Romano ſanguine Pallam
Stragibus innumeris Domitianus ovat,
Heu tua lethiferū vibraſti in ꝟiſcera ferrum,
Cum ſceptrum monſtro, Roma cruēta, dares.

DOMITIANVS
Polluit Veſtalem.

SAcra Deæ Veſtæ nulli fas tangere, nulli
Cernere, Romanis ꝟana ſuperſtitio.
Hanc ridet Veſtam in myſtis, tangitq́ videtq́,
Sacra illi Veſtæ, ſed ſine ꝟeſte placent.

DO-

DOMITIANVS

Phengite lapide diſtinguit Muros.

COnſcia mens ſcelerum, Cæſar, tua cuncta tremiſcit,
Atque ſibi metuens æſtuat, alget, hebet.
Quin etiam vanæ terret te ſibilus auræ,
Sollicitaque auget Muſca vel Ipſa metum.
Quo poſtica tibi pateat fraus, phengite muros
Sepis, ſed major naſcitur inde timor.
Marmora tolle; metum tolles quoq;: major ab hoſte
Non timor eſſe tuo quàm truci ab ore poteſt.

CÆSARVM PRISCORVM

FINIS.

SVPREMA CÆSARVM FATA.

IVLIVS.

Libertas Romana perit Te Principe, CÆSAR;
Hinc Libertati victima grata cadis.

AVGVSTVS.

Conjugis inſidiis moreris: quid ſidera culpas?
Non poteras dextrâ nobiliore mori.

TIBERIVS.

Quo fugis? effugies ſuſpendia debita nunquam;
Nam cum Fata volent, ſtragula reſtis erunt.

CALIGVLA.

Plectendum uno ictu mortalibus omnibus unum
Collum optans, uno haud vulnere ſtrate jaces.

CLAVDIVS.

Vixiſti Fungus, deſiſti vivere Fungo,
Meſſuit & Fungum Mors rata falce caput.

NERO.

Ipſe ſibi tortor trajecit viſcera ferro,
Nullum nobilius dextra peregit opus.

GAL-

GALBA.

QVòd grandævus obis violentâ Morte peremptus,
Inſequitur claudo crimina pœna gradu.

OTHO.

MOrte ſenis quid ſceptra rapis, quid Fata laceſſis?
Dum Tibi ſceptra paras, & Tibi Fata paris

VITELIVS.

QVid mirum madefacta tuo quòd ſanguine Roma,
Romani Imperij qui fueras Vitulus?

VESPASIANVS.

QVem latuit quantum os, turpi diſtaret ab ano,
Huic obeuntis oris munus, & anus obit.

TITVS.

ABfuerit Ferrum, graſſetur nemo Veneno,
Si nolens moreris, Mors violenta tibi.

DOMITIANVS.

INguina fœda tibi rigidus transverberat enſis,
Per quæ peccaſti membra, per illa peris.

MANTISSA AD CAESARES.

V*Acuæ ne perirent pagellæ, CANES CÆSARIBVS ſuperaddere viſum eſt. In ſepulchrales excubias? Abſit: impuriſſimis potiùs vt Horum oblatrent Manibus. VERITATI Pia tandem SATYRA litet. Quid nî? THESAVRVM Laudum mitiore Fato invenere? conniuente indulgentiùs Orbe.* Ineſſe haud poterat Virtus, quibus Religio Virtutum Mater, & Alumna deerat. *Procul ab immeritis Gloria; ſolidæ tantùm Pietati; Fama præfulgeat.*

LINDORIDIS CATELLÆ EPITAPHIVM.

OBii LINDORIS, Canum decus. Deſilientem Thoro Mors occupavit, Terræ adflixit, Momentô ſolvit. Artis dotibus cumulatam, vt perimeret, Mortem exoravit Natura: Ingenium Hæc Mihi ſupra Genus inviderat. Caſus quoque Iniquum Facinus Iuvit: Caput alliſit ſolo, non Latus. Sæva ſibi tamen Parca ne placeat: læta perii, Heri quæ inter vlnas expiravi. Suffecit Ejus oſculis evaneſcens Animula, Poſtremum notandis Lachrymis Lumen. His madens Elyſia ſubii; Canes Heroinæ Principem ſalutarunt: Innuba deceſſi; Phœnix nam cuique ſæculo Vnica. Cinnama, Balſama Valete. Feliciori dabit Herus, eni-

xius

xiùs Amanti, Nunquam. Valete Charites, Veneres, Cupidines CANVM; Abeuntis imò convolate Pediſſequæ. Virgines, Me tam blandè, tam ſollicitè Quæ aluiſtis, Bellaria Tumulo, Date Funeri Flores: Roſæ procul, Lilia malo: Dianam ſecuta, non Venerem. Speciei Amor prurire juſſit, At vicit Pudor Vteri Æſtuantis Illecebras: Abegi morſiunculis Atides, Adonides Canum. EXIGVO CINERI INGENS HAVD ABERIT GLORIA; Impenſiùs Qui Luſitantem amavit, Amiſſam Impatientiùs lugens, Seris Temporibus commendabit. Me Dignam Seculis abſtulit Dies Nefaſtus. XIII. Auguſti,

CIↃ IↃ C XXXV.

Au-

ureâ Claudor Arculâ

CYNA.

Melitenſium Catellarum Facilè Minima.
Venere Agitatam Grandior Longè Canis
Arripuit
Averſanti Ingentem Molem
Imprudens Commendavit Natura
Exiguus At Vterus
Proli Impar Titaniæ Fuit
Felix Geſtationis Labor
Ignaræ Impendentis Necis
Trux Pariture Lucina adſtitit
Vitam Mihi
Lucem Naſcituris Invîdit
Arctam Heù Nunquam Laxavit Manum.
PERII
Pignorum Sepulchrum Non Mater
Enixa Spiritum Non Fœtum.

FINIS.

§ Aluiſe Moro[illegible]ni Pod.

HOs Cæſares, nec non Epigrammata di-ligenti recognitione perpendi; nihilq; in eis Catholicis dogmatibus diſſonum, integritati vè morum alienum offendi. Prælo igitur, & Aeternitate (quam præclariſſimo Aictori augurari fert animus) opus digniſſimum judico.

Ita Ego Fr. Iulius Baptiſta Baldellus Sacræ Theologiæ Magiſter, de mandato Adm. Reu. Patris Inquiſ: Veronæ.

Imprimatur 24 Ianuarij 1641.

Fr. Petrus Maria Dulcetus Ord. Pred. Sacræ Theologiæ Magiſter Inquiſitor Generalis Veronæ.

2
2561. 8

615748